

тъ плетенъ връвъ (види ся да е было бичъ) съ който обикновенно въздяше на коньтъ, па тогазы и щитътъ и връвъ-тъ затрупваше съ пары; като забиеше коніето си въ земятъ, нареждаше край него и отъ двѣтъ страны свилены кърпы и тканія чакъ до върхътъ; на войницѣтъ си раздаваше пары отъ ковчезы-тъ си, като грабаше съ десѣтъ рѣжжъ злато, а съ лѣвѣтъ сребро. „

ГЛАВА ПЕТА

За благодѣяніето.

Кусейронъ.

Въ началото на осемнадесетото столѣтіе имаше въ Голюзъ единъ Французинъ епископъ, Кусейронъ, прочутъ за ревностъ-тъ и челоувѣколюбіето си, като баща на сиромасытъ и прибѣжище на бѣднытъ. Самъ той наистинѣ не бѣше въ сѣстояніе и нѣмаше срѣдства да ты улеснява и облегчава, но убѣждаваше